

Előfizetési árak:

Helyben

Félévre 6 frt.
Három hónapra 5 „

Postán küldve:

Félévre 7 frt.
3 hónapra 5 „ 30 kr.

Egyes szám

10 kr.

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

Megjelen hetenkint ötször, hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön, szombaton.

Előfizetési pénz s minden közlemény Főpiacz Vecseyház földszint a szerkesztőséghez bérmentve küldendők.

Hirdetési díj:

Öt hasábos petit sorért 5 kr.

Nyiltéren megjelenő közlemény 3 hasábos 15 kr. Hirdetményeket és előfizetéseket lapunk számára elfogad: Pest-Buda: Neumann hirdetési irodája, Bécsben: Oppelik A. és Hansenstein et Vogler, Brauner I. G., Berlinben: Goldberger, Párisban: Illavay ügynöksége.

Bélyegdíj:

minden beiktatásért külön 30 kr.

Előfizethetni helyben: Telegdi K. Lajos és Csáthy Károly könyvkereskedésében s a szerkesztőségénél. — Egyébütt a postahivatalok utján.

Van pénz bőséggel.

C) Aki Lónyay pénzügyminiszternek az országgyűlésen legközelebb tett előterjesztéseit készpénzül veszi: el kell hinnie, hogy Magyarország csak úgy uszik a pénzbőségben; sőt meg nem állhatja, hogy a pénzügyminiszter rendkívüli pénzügyi tehetségét is dicsérőleg ki ne emelje.

Azonban, hogy nem mind arany, ami fénylik, arról azonnal meggyőződhetik mindenki, mihelyt a miniszteri előterjesztés elhangzása után, kilép az utcára, a gyakorlati élet piacára.

A bankok s más pénzintézetek folyvást emelik a kamatlábat, és mondogatják fel a tőkéket.

Az életárak folyvást lefelé szállanak, míg az ezüst és arany ellenében a forgalomban levő bankjegyek igen olcsó portékáknak bizonyulnak be.

A dolog tehát olyanformán van, hogy abban a nagy könyvben, amit a pénzügyminiszter előterjesztett, sok van olyan, aminek ily nagy könyvet kellett alkotni, hanem abból, ami benne nincs, de benne kellene lenni, még nagyobb könyvet lehetne készíteni.

Benne van, hogy a zárszámadás a költségvetés irányában 13 millió frttal kedvezőbb eredményt mutat; de nincs benne, hogy ez korántsem oly nyereség, amit akár a pénzügyi kezelés dicséretességének lehetne tulajdonítani, akár az ország jólétére valami nagyszerűen hasznos eredményt állított volna elő.

Sőt kétségtelen, hogy ezen 13 millió frt többlet csak mesterséggel készült eredmény, és amellel meg sincs valósággal.

Mesterséggel készült pedig úgy, hogy a költségvetés készítése alkalmával, előre kevesebb bevétel vétetett számításba, mint amennyiben kellett és lehetett volna a múlt évek alapján a bevételi összegeket, kivált a jövedelmeket számításba venni; ami természet szerint aztán azt hozza magával a végeredményben, hogy fölösleg maradjon.

Mert ha valaki, akinck 1 millió frt biztos jövedelme van, csak félmilliót vesz jövedelmének, és ahoz mérsékli kiadásait, a másik félmilliót, ha csakugyan bejön, maradványnak kell tekintenie.

De ezen eljárás, bár magán embernél, ki saját háztartása felett rendelkezhetik, megengedhető is, az államélet vezetésénél nemcsak nem érdem, hanem hiba.

Ugyanis, ha a bevételek meghaladták az előirányzatot: először is, kivált 13 millió frtot tevő összegnél, az előirányzat hibásan történt, a kevesebbretétel által; továbbá, kevésre tétetvén a bejövő jövedelem, s az országgyűlés a nemzet közszükségei kielégítésére szolgáló kiadások megszavazásánál korlátozva levén, a nemzet anyagi és szellemi jólétének előmozdítása háttérbe szorított; amint ezt a nevelési célokra szánt szűkmarku fillérezésnél is szomorúan tapasztaltuk akkor, mikor az álladalmi ménesekre nagyobb kiadás fordított, mint a népnevelésre.

Ily szempontból tehát a 13 milliónak becsé nagyon alászáll; hátha még azt is hozzá tudjuk — mit a pénzügyminiszteri előterjesztés is, ugy homályosan sejtet — hogy azon 13 millió valósággal meg sincsen!, hanem az elszámolásnál előállott tetemes hiány által fölemésztetett. —

Az első benyomás alatt továbbá oly valamit

is veszünk észre az előterjesztésben, amit lehetetlen hazafini nagy megilletődés nélkül fogadnunk.

Mert olyan tételre akadunk benne, ami nemzeti érzésünket mélyen sérti amellet, hogy a neheztelt kiadás a nemzeti jólét előmozdítására szolgáló eszközöktől elvonatott akkor, mikor idegen cézlokra fordított.

Nevezetesen, nemcsak a bevétel szaporodott, hanem szaporodott a gyűlöletes nyugdíjkiadás is.

És pedig szaporodott száztizenegyezer kétszáz hatvankét forinttal, alyannal, amiről a pénzügyminiszter maga is bevallja, hogy a hivatalos magyar nyelvben járatlan tisztviselők nagyobbré mérvbeni nyugdíjaztatására fordított.

Tehát Magyarország még azért is fizetni tartozik a kvótaféle terheknek kívül, hogy vannak emberek, kiknek nem tetszik tudni a magyar nyelvet!

Mintha bizony érdem volna az olyanok szolgálatában, kik még azon nemzet nyelvét sem bírták megtanulni, melynek emlőin élődtek éveken keresztül!

Az a 111,262 frt nem valami rettenetes összeg ugyan; hanem, ha elgondoljuk, hogy az egy millió nyolczszáz ötven négyezer forint tőke kamatának felel meg; s ha elgondoljuk, hogy ha ezen terhes kiadás csak 10 éven át is emésztí a nemzet vagyonát, tőkében és kamatokban 10—15 millió méltatlan kiadást eredményez: fájdalom fogja el a magyar ember szívet amiatt, hogy mily sok nemes cél elérése gátoltatik meg e pénzösszeg elvonása által!

S ezen, az első benyomás alatt fölmerült gondolatok mellett aztán nem gunynak tetszhetik-e az oly magas hangon tartott előterjesztés, mely mintegy azt akarja elhitetni a nemzettel, hogy: v a n p é n z b ö s é g g e l ! !

!!! Nincs többé pénzsükség !!!

Mióta a Barnum-féle reklame-ok világában élünk, még csak nem is bámulunk a fölött, ha azok nemcsak a kereskedés körébe vágó lapok hasábjain szerepelnek, hanem még a parlamenti terembe is besiklanak.

Igy nem lepott meg minket az sem, mikor f. hó 18-án az országgyűlésen, Lónyay pénzügyér ur 8 fontos előterjesztményét a haz asztalára zudítván, — hazánk pénzügyi helyzetét ecsetelő beszédében szép énekszóval oly füleskizálózatolag hangoztatta amaz írott malaszt rövid kivonatát, melynek rövid foglalata körülbelől egyértelmű e bombastikus szavakkal:

!!! Nincs többé pénzsükség !!!
1867-ben szerinte volt pénz mint polyva, el sem tudtuk költeni; 1868-ban plane a bevételek milliókkal esufolták meg a kiadások szerény összegét, míg az idén ama virnes remény boldogítja a miniszter urat, hogy a többlet felülkerkedik a decifitek szót sem érdemlő összegén.

E szerint hazánk immár tejjel és mézzel folyó Kanaánvá vált. Nyakig estünk az áldások tengerébe. Aranyeső hull ránk minden nyomon!... A képviselőháznak mind a négy fala ezt viszhangozza:

!!! Nincs többé pénzsükség !!!
Ime ez az éremnek fénylapja! ugyan fordítsuk meg kissé a sötét lapját is.

Tekintsünk ki a külvilágba! Haljátok ott kiűn az elégületlenség zaját? . . . Ki nem süket, annak ugyan fájdalommal csapja az meg földobját.

Egy ország rikoltozza füledbe harsány hangon keserveit, hogy mily súlyos az adóexecutio prése, mert Mammonnak oltárára nem áldozhat, hiába vájkál a zsebben könyökgig!

Az iskolák fedele bomladozik; a tanítók egyre szökdösnek az ekeszarvához s folyamodnak a kapához, hogy álluk föl ne kopják attól a jótéteménytől, mely a Lónyay-féle országos kasszából a köznevelésre oly dusan fordították?

A közintézetek az aszkóros embert juttatják eszünkbe, ki napról napra sorvad, mert nincs gyógyszer számára.

Persze, hogy nem lehet csodálni mikor a küléletben az inség, nyomor jajgat, midőn iskolák és közintézetek a legszánandóbb helyzetben vannak, ha akad egy Irányi, aki némi tájékozást, irányt akar magának szerezni afelől, honnan van e contrast?

No majd meglássuk Irányi képviselő képes-e a nyulat a bokorból kiugrasztani?

Kiváncsiak vagyunk előre tudni, mikép egyeztetí a nagy pénzbőséget Lónyay pénzügyér ur össze a hazaszerzte javveszéköló panaszokkal?

Legjobb czáfolat lesz ama szélsőbali férfiú interpellatiojára az, ha az országnak arany és ezüsttel telt ládjába belemarkolva, az iskolákat és közintézeteket az áldás bőségszarvából árasztja el s oda törekszik, hogy miután a többletből minden szükségletet fedezni lehet egyelőre, a katonai executiókat elhalasztja s a kőtyavetyélő dobost az inséges hajlékok küszöbéről visszaparancsolja.

Akkor azután világos értelme lesz ez örvendetes reclame-nak:

!!! Nincs többé pénzsükség !!!

De addig? . . .

Addig nincs öröm Izraelben, és folytonosan fölhangzik jeremiássiralomkint, hogy az inség és szükség nem reggel érkezett vendége, de nyakán gubbaszkodó élődíje a nemzetnek.

Ujdonságok.

Villámlott tegnap estve 8—9 óra tájban a nagy eső közben nálunk, még pedig erősen a mi Sz. Mihály nap után igen ritkán fordul elő ily nagy mérvben. Hosszu észre magyarazzák; ugy de Pozsonyban meg már hó esett több ízben miből korai télre következtetnek. Egyeztessék össze a tudósok.

Az utcai tócsák a tegnapi és éjjeli nagy esőzések által megalakítva, kimutatják a természetes vonalakat, melyeken belül a töltögetéseket teljesíteni kell. Ajánljuk az illetők figyelmébe e természetes utmutató-jeleket!

A többek közt Nagy-Varga utcán 6—7 ház hosszában a szó teljes értelmében egész tenger képződött a felszedett burkolat helyén; az utca közepén átjáró palló huzatván, ez annyira feltartotta a viz lefolyást, hogy egy ház előtti járdán egész ház hosszában tökéletesen vízben kell járnai az ott elmozdóknak.

A debreczeni kerti borokat, közönségesen vinkó név alatt, sok oldalról fitymálva szokták emlegetni; pedig ez az ártatlan ivóka könnyen ítható s vidító szer; a mellett a hegyi borhoz aránylag, haszonnal is értekesíthető. Most már öreg csebre 7 frt 60 kr, sőt 8 frton is kél; nyáron pedig 10—12 frtot is meg szokott érni az ó kerti bor, mely 10 évig is eltartható jó kezelés mellett. Azért is álljon itt e nyilt protestatio a vinkó-szerelmek részéről!

A lóvonatú vasutal nagyon elhaltat tak városunkban. Az előleges munkálatokra már két ízben kéretett és adatott engedély; az utósó határidő mult évi augusztusban járt le; de az előmunkálatoknak semmi nyoma. Jól teszi a hatóság, ha jövőre megnézi jól, kinek ad engedélyt; mert annak fel nem használása, meglehet, hogy a lóvonatú vasut létrejöttére akadályozólag hatott a miatt, hogy más nem mert rá engedélyt kérni, miután már volt egy, ki engedélyt kapott. E mulasztás annyival bosszantóbb, mert a közlekedési miniszterium, amaz a városi hatóság által kiadott engedélyt, azon esetre elnézte s helybehagyta; jövőre pedig, a törvény szerint, az ily engedélyek adása is a miniszterium körébe tereltetett. Miből következik, hogy hatóságunknak ezután nem lesz oly befolyása, mint az előbbi időkben lehetett volna, a vasuti vonal irányára nézve; vagy legalább a felsőbb helyre terjesztgetések által zsibbasztva lesz a városi közönség érdekei megvédésére irányandó működésében. — Ismételve kijelentjük

sajnálkozásunkat e vállalati mozgalom szünetelése felett, mert kivált a nagyérdő fördő s vele együtt a közönség is igen sokat nyert volna e lövönatú vasuttal.

A debreczeni kertészeti-egylet tagjainak ez évet illető névsorából közöljük a következő adatokat. Elnök Simonffy Imre, alelnök Kis Sándor, jegyző Szathmáry Sándor, pénztárnok Makó István, számvéve Alibán Mihály, csarnokügynök Székely József. A választmány 30 tagból áll, a pótválasztmányi-tagok száma 8. Szakbizottság van három, I. Igazgató-bizottság 16 taggal. II. Izzelöbízottság 15 taggal. III. Csarnokbizottság 12 taggal. — Alapító tag van 114. Rendes tag 302. Tiszteletbeli tag 21. Az alapító tagok egyszer mindenkorra 25 frtot fizetnek. A rendes tagok 3-6. 10 évi kötelezettség mellett évenként 2 frtot fizetnek.

Kőcsvári hamis kártyajátékos a kapitányi hivatal által a városból kiutasított. Ugyan csak tiltott kártyajátékért tegnap büntetett meg K. J. koresmáros, ki többszöri figyelmeztetés dacára engedte koresmai helyiségében folyani a hazárdjátékokat.

A koldulás megszüntetése tárgyában a városi közgyűlés által e végből kiküldött bizottság a főkapitány Simonffy Imre elnöke alatt f. hó 27-én ülést fog tartani. Az albizottság véleményes jelentése már kész, s ez fog tárgyalás alá vétetni Ohajtjuk hogy e tárgyalások a kellő eredményre vezessenek. így legalább oly vivmányt mutathat fel városunk, mely méltó párja lesz az ingyeneskölzöttatásnak.

Holnapután f. hó 22-én egy 560 emberből álló katonai transport érkezik városunkba, és pedig Szathmáryból, a 11-dik huszár és az 5-ik gyalogezred eujonczai, kik Brünnebe vitetnek az ezred törzshez. Tehát ezek is így jönnek haza felé az országba. Quousque tandem abutere dom. Kuhn patientiae nostra.

Tegnap számunkban felszólaltunk a nagyujtca elején éjjelenként nyitva lenni szokott vatekca kapujának biztonsági tekintetből való bezáratása felől. Ez ügyben a kapitányi hivatal mindjárt ma intézkedett s a mint annak magunk is szemtanúi voltunk, e mulasztás nem a kapitányi hivatal, hanem azon háznak egyik lakóját terhelte, kinél a kapu kulcsa áll, s ki már több ízben meg lett intve azon kapunk zárva tartása iránt.

A Bika vendéglőbeli kávéház most már teljesen renoválva van, díszesen festve, a padló gödröi is kijavítva, s a tekeasztalok új pálcákkal ellátva, e helyiség ismét egyike lett városunk legkedveltebbjeinek. Csúpan a járatott hirdapok száma ellen van kifogásunk, így nem találjuk ott az Ellenőrt, s több oly lapot, melyet épen a Bika vendégei szívesen olvasnának.

Ha már a „Bika“ szállodáról szólnunk, egy füst alatt megemlítjük azt is, hogy minap azon megjegyzésünkre, hogy miért nem alkalmazta Fehér ur szállodájában a szobátávirádót, s miért nem tesz némi e szálloda jó hírnevéhez méltó javításokat, az illető bérlő által azon választ kaptunk, hogy miután e szállodának, a mellette megvásárolt épületeknek egy díszes s terjedelmes szállodává átalakítása a város részéről már rég terveltetik, s ezen terv foganatosítása már igen rövid idő kérdése, ez okból nem akar oly — általa is szükségesnek látott javításokat tenni, melyek tetemes kiadásba kerülve, az új építkezés alkalmával kárba vesznek. Ez mindenesetre méltánylandó igazolása az általunk felemlített mulasztásnak.

A debreczeni honvédegyalogság parancsnoka Beres Vilmos nálunk is igen jó hirben álló honvédekaptányi leendő, ki most még jelenleg a honvédelmi miniszteriumnál van beosztva. Kezelési tiszttel a rendőrségnél alkalmazva volt, s most honvédfőhadnagy Lescinszky Lajos fog mellette alkalmazva lenni.

A honvéd lovasság laktanyájaul rendelt utzaházak már egészen elkészültek. A vágóhid helyisége, hova a honvédegyalogság szállásoltatik, november 1-re hasonlóképen elkészül.

Sajtóhiba: Tegnap az újdonsági rovat belső legelőre vonatkozó részében értelemzavaró hiba csuszott be; mit is így javítottunk ki: több ajánlat nyújtatott be, de hogy melyik fogadtatott el, bizonyosan nem tudhatni.

Színházi szemle.

|| Kedden, okt. 19-án adatott, a szinpadon másodsor „Szerafina, a szenteskedő“ színmű 5 felv. írta Sardou V. francziából fordította dr. Bodor Károly. E darabot annak első előadása alkalmából, lapunk 67-ik számában részletesen ismertettük, kimutattuk annak fény és árnyoldalait, itt ezuttal csúpan azt jegyezzük meg a darabra ismételve, hogy azon légkör, a melyben annak alakjai, cselekvénye mozognak, előttünk sokkal kevésbé ismeretes, mintsem a különben igen érdekes darab teljesen letudná kötni közönségünk figyelmét. Most ez alkalommal az egyes szereplőkről fogunk részletesebben szólni.

A czimszerepben ezuttal talán még jobban megvultunk elégedve Foltényinéval mint első alkalomkor; igen helyes felfogással állította előnkbe, a nagyvilági nők azon fáját, kik ifjabb éveikben a szenvedély teljes odaadásával engedik át magokat a tiltott gyönyöröknek s midőn már róluk az ifjuság hamva letörölődött, s megszűnnek csábos ingerrel birni a férfiakra nézve, az úszenteskedés karjaiba vetik bűnbánólag magokat, s belőlük válnak a legzigorubb erkölcsbírők, kik másoknak csak ezeredrészt sem akarják megbocsátani azon bű-

nőknek, melyeket pedig ők magok oly nagy mérvekben elkövettek.

A bűneit megbánó és nem annyira a vallás vigasztalásaiban, mint az egyházi külsőségekben menedéket kereső nagyvilági nőt Foltényiné alakításában igen helyesen fogta fel. — Leginkább kitűnt helyes alakítási képessége azon jelenetekben a melyekben hajdani kedvesével de Montignae báróval összejön.

A régi kedves láttára, mivel a családi élet szentségét lábbal tiporta, feltámad e nőben a mult vétkeinek ónsulylyal lelkiismeretére nehezítő tudata, s hogy e vétkes viszony gyümölcse Ivonne ki őt mindennap emlékezteti a multakra — ne legyen tovább élő szemrehányás a büntudatos anya előtt, nem gondol ez alszenteskedő sem a gyermek boldogságával, ki semmi hivatást nem érez magát az anyaszentegyház mennyasszonyává avatgatni fel, sem volt kedvesének kétségbeesésével, kitől a kedves gyermeket örökre elrabolni akarja, hanem csúpan ön nyugalmát tartva szem előtt, tüstént zárdába küldi azt. Hogy a leánykát, hogy és ki menti meg, azt már mult tudósításunkban közöltük.

Másik fénypontja a darabnak, a melyben Foltényiné valóban remekelt, azon jelenet, midőn Szerafina leánya keresésére indulva, Montignacnál megjelenik. Itt a maga teljes undokságában szemlélhettük a kötelességfeledelt, hűtlen esküszegő nőt, ki hogy leányát visszanyerje, megkísérli mindent s még a legvégsőbb eszközt is felhasználja, s kész magát ismét karjaiba dobni régi kedvesének, kész a már rég megbánt házasságtörést újabbal tetézni, — s a terden csúszva előadott rimánkodástól, fel egész a lúszult anya szenvedélyes követelésig minden phásisán keresztül hatol azon eszközöknek, melyek által célját elérni véli. Zöldy mint Montignac igen helyes felfogással állítja előnkbe a derek tengerészt, kinek keblében egyfelől leánya iránti szeretet, másfelől az érdemtelten kedves iránti lovasgiaság küzdötték egymással, és sem egyiket, sem másikat nem szívesen áldozta fel, hisz bár melyik áldozatot hozza is, csak ő szenvedendőt miatta.

A viszontlátási jelenet különösen sikerült volt, s a néző közönségnek könyeket salt szemébe. Chapelard a kényelemszerető papot, ki egyházi állásából a lehető legnagyobb hasznot tudott húzni, Dózsa személyesítette, még pedig kitűnően. Rosangest Foltényi, kinek főleg azon jelenete sikerült, a midőn gyanuja felébredve a való felderítésére Yvonne akarja felhasználni. Yvonne Szakál Rózsa adta, s valóban oly szeretetreméltóan, hogy ezen szerep egyike leendő k. a. legjobb szerepeinek.

A többi szereplő majdnem mind mellékalak, s ezek kivétel nélkül megállíták helyöket, még Mustó ur is, ki ezuttal ugy látszik előbb oda haza elvégezte uszonáját, s a szinpadon nem evett. Közönség a rossz idő miatt igen kevés számmal jelent meg, még a bérlők közül is sok otthon maradt. — Szombaton itt először fog adatni „Az ál jó emberek“ vigjáték 4 felvonásban.

Országgyűlési értesítő.

— A pénzügyminister által folyó hó 18-án tett előterjesztésekből kivonjuk a következőket:

Előterjesztésének három része van: az 1868-ki zárszámadás, az 1870-ki költségvetésnek a fedezetre vonatkozó része, s az államvagyon jelen állapotának kimutatása. Mióta a magyar alkotmány fennáll, ez az első eset, hogy egy részletes zárszámadás terjesztetik az országgyűlés elé.

Bemutatja a 68-ki zárszámadás eredeti példányát, melyet az államfőkönyvelési osztály állított össze.

Az egyenes adóknak nem volt oly kedvezőtlen az eredmény, mint hirdették, miután a hiány csak 702,859 frt, vagyis az előirányzott 54 744,000 frt helyett 54,041,141 forint folyt be. A földadó, a házosztályadó, a személykereseti és a jövedelmi adó csökkentek, de más adónemek ismét szaporodtak, nevezetesen a házbéradó, s így a hiány az emlitettnél nem nagyobb. A fogyasztási adók az előirányzott 10,723,000 forint helyett 12,127,675 frtot, jövedelmek, s a jövedelmek 20,875,000 helyett 26,328,142 frtot, az illetékek az előirányzott 9,393,000 frt helyett 11,930,449 forintot. Az államvagyon jövedelme előszámítva volt 2,859,000 frtra, tényleg jövedelmezett 5,803,924 frtot. A rendkívüli bevételekre csak 2 tétel foglaltatik, mely valóságos jövedelmeknek tekinthető, de mindkettő kevesebbet jövedelmezett, mint előirányozva volt. Egyik a pénzverési nyereség, mely kevesebb, mivel a pénzverési törvény csak az idén szentesített; másik a koronajóságok kötvényeire előszámított összegek, melyek 580,000 frtra voltak előszámítva: ebből azonban csak azok kamatai képezhetnek jövedelmet, melyek is 162,414 frtot tesznek, de más rendkívüli bevételek folytán az előirányzott 1,470,000 forint helyett mégis 2,722,270 frt folyt be, s így a többlet 1,252,270 forint. Együttvéve a gyarapodást, de leszámítva az apadó tételeket, az állam bevételeiben összesen 12,200,009 frtnyi emelkedés mutatkozott.

A kiadásoknál is mutatkoztak megtakarítások, nevezetesen a közös költségeknél 1,416,956 frt; miután a vámjövedék az előirányzottnál többlet jövedelmezett, továbbá az államadóssági járulékok czimén megtakarított 1,125,498 frt, miután az agió a felvett 17%-nél kevesebbet tett. Kevesebb volt még a kiadás az ő felsége személye melletti ministeriumnál, a közlekedési, közoktatási és igazságügyi ministeriumnál és a rendkívüli kiadásoknál, míg szaporodtak a kiadás ő Felsége kabinet-irodájánál, az országgyűlésnél, a ministerelnökségnél, a belügy-, pénzügy- és honvédelmi ministe-

riumoknál, a horvát cancelláriánál és a földtehermentesítési adósságnál; de levonván a kedvezőtlen tételek mutatkozott, mégis 1,577,600 frt megtakarítás mutatkozott.

A végeredményt a következőkben adja elő: A költségvetésben előirányozva volt rendes jövedelem 98,670,000 frt, a valóságos eredmény tett 110,385,568 frtot; a többlet tehát 11,705,568 frtot. A rendkívüli bevételek, ha levonjuk a vasuti költsőt és hátralékokat, tulajdonképp csak 1,470,000 frtra voltak előirányozva, míg a valóságos bevétel 2,722,270 frt vagyis 1,252,270 frttal több. A rendes kiadások előirányozva voltak 99,536,500 frtra, de mint költséget nem képező kiadást, a földtehermentési adósság törlesztését levonva, tulajdonképp 96,736,500 frtra. A valóságos kiadás volt 95,657,990 frt, tehát az előirányzottnál 1,078,500 frttal kevesebb.

A 31,081,800 frttal előirányzott rendkívüli kiadásokból a beruházásokat (vasut, távirat stb) levonván, tesz a rendkívüli költség 13,827,849 frtot, de ez még lett haladva 262,049 frttal. E tulkiadást a rendes költségek megtakarításából levonván, az összes megtakarítás 816,452 frt. Ezek után a zárszámadás a költségvetés irányában összesen 13,774,290 frttal kedvezőbb eredményt mutat fel.

A bevétel 100,150,000 frtra volt előirányozva, míg a kiadás 110,302,000 frtra vagyis 10,152,000 frttal többre, s ha a jövedelmek nem szaporodnak, lett volna deficit, de igyis megmaradt 3,621,990 frt, s ehhez hozzáadva az 1867-ki 2,461,416 bevételi maradványt, a két évi tiszta megtakarítás tesz 6,083,406 frtot.

Ugy reméli, hogy a jelen év is kedvező lesz, ha nem is a jövedelmi, legalább pénztári eredményre nézve, s aligha fog a pénztári utalványokra szorulni. Az 1870-ki előirányzatot 4 és fél millióval tette nagyobbra a 69-kinél. A földadót óhajtott volna még rsékélni, de nagyobb mértékben ezt még nem teheti, mert az állam kiadásai a jövő évre szaporodni fognak, mindazáltal könnyebb számítás végett a 29%-feletti törtszámnak elhagyását indítványozza, a mi 875,000 frt mérséklésnek felel meg. Az adóreformra vonatkozólag még nem terjeszthet elő javaslatokat, mert a szakbizottságok nem készültek el munkálataikkal, s ezért újabb törvényjavaslatokat nyújt be mindazon pénzügyi törvényekre nézve, melyek csak a f. év decz. 31-ig szavaztattak meg; hozzácsatolva egyet a pénzüntézet és részvényársulatok bélyegilletékének szabályozásáról.

Három törvényjavaslatot terjeszt a ház elé, melyek indokolásul a nevezett felterjesztést kéri tekintetni. A három törv.-javaslat a következő:

1) Az államjavarok területén levő telepítvényi községek állandósításáról, belteleik megváltásáról és új telepítvények létesítéséről.

2) Az államuradalmak területén birtokrendezések folytán nem tagosítható földbirtok-részek eladásáról.

3) A mácsa-ecskendi és valkó-szláslói birtok-részek megvételéről és a kormányjavarok állományába sorozásáról.

Fővárosi értesítő.

P e s t, okt. 15-én.

—?— E hét Lónyayé, ki tegnap tette le az országház asztalára a mult év számadásait, s a jövő év költségvetését. „Roppant“ hatást gyakorolt az ezt követő beszédével, hatása természetesen csak azokat érte, a kikre az számítva volt; „nincs adósságunk, nyakig usznak a pénzben, arany és ezüstbe öltözködhetünk, ha kedvünk telnek benne“, édes jó istenem! az ilyen szavak még a józan embert is a kormány politikájá felé tántoríthatnak.

Csak hogy a pénzügyér ur megelégedett arról, hogy e nagy böszeg ellenében fokozta volna azon aránytalan csekélységet, melyet közmívelődési czélokra fordított, elfelejtette kiemelni adónk nagy voltát, melyből semmi, de semmi nem fedeztetik, mint az, mi a kormányrud ide s tova fordítására okvetlen szükséges. Így uraim aztán könnyű kihozni azt a parányi kis pluszt, melyt a minister ur felmutatott, de hogy ez megfelele érdekeinknek, az ország felvirágoztatására irányzott törekvéseinknek, azt határozottan tagadjuk, s azt a minister ur sem hiszi maga sem.

Emlékezzünk önkö nemde azon lotteria sikkasztásra, mely hónapokkal azelőtt a pénzügyminister resortjában Budán elkövetett. Tegnap volt azon kettős dicsőségletes nap, melyen a sikkasztók ellen is megindított a kereset. Közél négy hónapi huzás halasztás után! S még szóljon valaki az erélyről, melylyel kötelességeink eleget tesz! A ki ismeri ez úgy zavaros voltát, az persze nem csodálkozik a lassúságon.

Elmondattott az annak idejében, midőn a sajtó adta a miniszterium tudtára, hogy ott sikkasztás történt két külföldi hivatalnok által, kiknek fizetést, előmozdítást, félévi szabadság időt adtak. Hogy miért, miért nem? azt kevesen sejtik.

De mondhatjuk, hogy a pénzügyér ur rosul tett azzal, hogy nyolcz fontos exposéját és ékes beszédét ugyanaz nap terjesztette a ház elé, midőn egy ily apró, de szennyyes ügy a nimbusz esőkkentésére oly alkalmilag telhozatik.

A finánczminister uron kívül a heti dicsőségnek még csak két osztályrésze van. „First Lord“ s a „tőfalvi hős“. „First Lord“ egy ló, mely a vasárnapi versenyben elragadta a kladrubi pálmát, a „tőfalvi hős“ pedig egy ember a ki háromszáz embertársát megfosztott vagyonától, holmijakkal együtt kidobattat az országutra, honnan — így

hangzik parancsolata — 24 óra alatt takarodjanak el, különben portékáikat elégeti. A „tófalvi hős“ néhány nap óta Pesten van, hogy mi járban van itt b. Apokály azt nem tudjuk. Valószínűleg tanácsosnak tartotta emberbaráti működésének hatáskörétől lehetőleg távol maradni.

Egyébb új híreket nem hozott a mai nap. Ma az országgyűlés szünetel, csak a „kör“-ök tanácskoznak, ha jól vagyok értesülve, a vallászsabadságról szóló törvényjavaslat fölött.

Wenkheim gr. körünkbe érkezett ugyan, de távol marad a közügyektől. — A lóversenyekben is helyettesíteti magát Pejacevics gróf által.

A ma dében tartandó lóversenynek sem kedvez az időjárás, folyton hull a zápor, high life csak kötelességeretből vesz részt a náthához mulatságban.

* * * Tóth Kálmán, ki már egy ízben a sajtó nagy bosszuságára, az országgyűlésen megbukott a hírlapbélyeg eltörlésére vonatkozó indítványával, most ismét felújítja azt törvényjavaslat alakjában, miután a pénzügyér előterjesztésében annak kihagyásáról vagy más adóem által pótlásáról megfeledezett a javaslat még a hirdetések utáni díjt is szabályozza. Reméljük, ebből most már a jobboldal nem fog pártkérdezt csinálni, s valahára keresztül viszik a rég óhajtott ügyet.

* * * A mágnások — mintha összebeszéltek volna — nyakra före házasodnak. Pesti lapok majdnem minden számban hoznak mostanában ily magas esküvő hírt. Ráérnek ok, ugy sincs egyéb dolgok.

* * * Jó előre hírlík, hogy a katonai büntető törvénykönyv egészen az új korkívánalmainak megfelelően, reform irányban van szerkesztve. Bárcsak a valóság is igazolná hiedelmünket.

* * * Búske lehet most a veszprémi püspök, kit becsületes nevén Ranolder Jánosnak neveznek; egy ember oly dühös szerelmes lesz belé, hogy egy pesti photograph-kirakat üvegtábláját beverte arcképeért, hanem azért megfogták a püspök imádot, de azután bántatlanul elbocsátották, mivel észrevették, hogy — örült. Ép elméjű ember nem is rajong mai világban — a revendát.

* * * A tisztviselők segélyegyletének elnökeül Lónyay Menyhért választották, alelnökök Bónis Samu és Grenzenstein Gusztáv lettek.

* * * A pesti őszi lóversenyek első napjára, mely f. hó 17-én volt, nem kedvezett az idő, előbb szél, por rontotta a kilátást, majd záporosó zavarta meg a szép számmal egybegyűlt közönséget. A királyi pár — mint várták — nem volt jelen, de a „magas körök“ tagjai majd teljes számmal voltak a lovak küzdőterén.

* * * A közzvádló a Sassyféle sajtóperben 49 frtnyi perköltésben elmarasztaltatott. Nem hiába nem merészelt tehát személyesen megjelenni, magát Maskowecz Ede által helyettesíté. Talán előre sejté megbukását.

* * * Pesten Ronge János „kised-kertet“ alapított, mely igen szép pártfogásban részesül az anyák és nevelőnők részéről.

* * * A nemzeti színház pénztárában nyolczezer frtra menő hiány mutatkozott a közelébb tett vizsgálat után. Az „Ellenőr“ ajánlja, hogy jó volna a havi bevételeket és kiadásokat közölni.

— Ő felsége tegnap reggel 5 órakor érkezett külön vonaton a palotai vasúti állomásra, s onnan Gödöllőre utazott. Bécsbe nem is tér már vissza keletre utazása előtt.

— A miniszterelnök azt kívánta volna, hogy az interpellációkra hetenként egy nap jelöltessék ki, mire azonban a Deákpart sem állott rá. Különös is volna, hogy az országgyűlési képviselők még ezen joguk gyakorlásában is megszoríttassanak.

— Ugyh a llik, hogy a bal és jobb oldal együttesen kívánnak lépést tenni a bécsi nemzeti banktöli függetlenség tárgyában.

Belföld.

* * * B. Hunyad mellett a vasúti munkások megkövült emberi csontvázakra találtak; egy épen a sin hosszában feküdt, s mielőtt észrevették volna, már szétfordultak. A munkát e helyen félbe hagyták, s tudományos vizsgálat alá veszik. Érdekes volna megtudni, melyik korban juthattak oda az emberi hullak?

* * * Az egri érsékek dicsőnek zengedez „az egyedül üdvözítő Magyar Állam,“ (ki is tehetné más?), hogy a kath. iskolákat „törvényes jogukba“ visszahelyezte. Micsoda az a törvényes jog, collega? Ezt Konek uron kívül aligha tudná más megmagyarázni.

* * * Az aggteleki barlangot Keglevics István gr. vette haszobérleti gondoskodása alá, s most már tisztogatják a fáklyafüsttől, mely tűndéri boltozatjait befeketíté; a gróf egy vendéglőt is szándékozik építtetni a barlang elé. Megyénknek is volnának barlangjaink a szép Körözsvölgyön, de azokra senki nem gondol, pedig hisszük, ezeknek is számszabó vendégei volnának, ha a természet vadregényes alakításai mellé még az emberi igyekezet is iparkodnék életet szerezni.

* * * A szakálviselés katonáinknak, tisztjeinknek, közlegényeknek egyiránt, megengedett — Bécsből. Némelyek szeretik hinni, hogy a szolgálton kívüli fegyverviselés is megszűntetik.

* * * Kécskén elfogták azt a trencsénmegyei savargót, Lakatost, ki egy pásztorfiut agyonverve, 21

sertést elhajtott. Ez ugyan megadta jólakásának az árát.

* * * A váci püspök Bezerédi Sándor magánzó kath. papot minden megkérdés és kihallgatás nélkül felfüggesztette egyházi hivatala, rangjának és jogainak gyakorlatától. Képzhetni, hogy ha baloldali nem lett volna ez nem történik vele. Derék ember lehet az a váci püspök!

* * * Mura szombatban igen népszerű lehet a mi honvédintézményünk, úgy hogy az ujjoncozás alkalmával, midőn az első honvéd beavattatott, a nép vállain emelve, az utcára vitték, hol tiz mozsárlóval üdvözölték, s a főtéren körülhordozván, lelkesen megüdvözölték. Milyen jól is volna dolguk katonáinknak e hazában, kivált ha nem Bécsből parancsolnának nekik.

* * * Budára most sokan várhatják a királyt, miután megígértette, hogy — kihallgatást fog adni.

* * * A hatvanmiskolczi vasutall nem sokára készen lesznek. Pár héttel ezelőtt nekünk is volt alkalmunk látni e vonal egyrészét, hol a munkálatok már annyira előhaladtak, miszerint bizton remélhetjük, hogy a jövő hó végén már átadatik a közforgalomnak.

Külföld.

— Páris okt. 18. Egy, több jelentékeny nevű képviselő által aláírt nyilatkozatban ez áll: „Mi nem meggyünk okt. 26-án a kamarába, mert ez által szükségszerűen oly tüntetést idéznénk elő, melynek horderejét a dolgok jelenlegi állásában senki nem képes megmérni. Nekünk nincs jogunk a most újból felbőgő szabadságnak sorsát a véletlenre bízni. Nem volna politikaileg helyes, a kormányt üggyet szolgáltatni arra, hogy a zavargásokból új erőt merítsen. Elhatároztuk bevárni az ülésnek megnyitását, aztán szímet kérünk a kormánytól a nemzeten elkövetett sérelemért.

— Napoleon császár még sem oly beteg, mint a hogy hírlík; mert a Gaulois szerint folyó hó 16-kán délelőtt minisztertanácsban elnökölt.

— Mily nagy mérvben nyűgözi le az udvariassági szabályzat a fejedelmi házakat, megtetszik abból is, hogy Napoleon — a jólérsültek igazolása szerint — úgy fejezte ki magát a porosz koronaherczeg látogatására vonatkozólag, mikép k. herceg látogatásába belegegyezik. Minek folytán a koronaherczeg bátorodik suézi utjából visszatérőleg a császárnál tisztelegni.

— A berlini kerületi Pestalóczi egylet folyó hó 11-én tartotta gyűlését. Folyó évben 62 tanító özvegye részesült segélyezésben; az egylet Neustadtban felállítandó tanító-árvaház építésére 400 tallért adományozott.

— A sultán a nürnbergi museumnak régi német fegyverekből választékot engedett, melyek részint a keresztes hadjáratok, részint Magyar és Németországba betörések óta gyűlték össze Konstantinápolyban. Jó lenne hasonló kérelelemmel járulni oda muzeumunk részére is.

Különfélék.

— Párisban igen vitéz, bátor férfiak vannak. Ezek közül egy a börze és a boulevard des Italiens rendes látogatója mindenek felett impositant külseje által tűnik ki. Rettenetes pofaszakállt hord, roppant bottal jár, s kalapját félre vágva mélyen szokta szemébe nyomni. Nem égeben az X. kávéházban volt.

Egy ifjúnak börzei tartozásokat kellett vele egyenlíteni, s ez nem igen ment a legfinomabb módon, mert rövid szóváltás után az ifju jól oldalba rugta a marialis kinézésű börzespekulánst. „Uram!“ mondá a megbántott, valódi megbántódott arccal, a mint visszavonult, „a mit ön tett, az nem igen volt derék dolog öntől; ön megrugott engem, mert jól ismer, de kísértse meg csak, rugja oldalba ön ott amez asztalnál azon zuávkapitányt, meg fogja ön látni uram, hogy mit tesz az valakit megrugdosni.“ Evvel vette botját, s kalapját még mélyebben szemére huzva, magát meghajtotta, s ment.

— Uj gőzgép. Egy New Jerseyben lakó francia Nyusel, új gőzgépet talált fel, mely, bár sulya csak negyedrészre a jelenlegi 10 lóerejű gőzgépek, s a térfogat is negyedrésznyi helyet foglal el, 25% — fűtőkíméléssel ugyanazon szolgálatot teszi.

A mozgató erő ezen gépnél nem a középpontban fekszik, mint más gőzgépeknél, hanem a három láb átmerőjű kerék keretében, mely egy üres henger körül mozog, a mely a gözt magába veszi, s abból megy az más két hengerbe át, melyek aközéppont és e kerék kerete között fekszenek.

— Párisban egy magasabb városi hivatalnok egy gazdag, de nem fiatal nőt vett feleségül. Ő maga fiatal, s az csak természetes, (mert hisz Párisban történik) hogy családai szentélyén kívül is keresi a szórakozásokat.

Egy fiatal leánnyal, ki igen követelőző és a mellett hűtelen, igen benső viszonyt kötött E leány folyvást kizozta őt hűtlenségül és pénzbeli követelőzésekkel, s el annyira belemeríté az adóságokba, s megkeserítette kedélyét, hogy a szegény férfi az öngyilkosság monomániájába esett.

Rendesen minden hónapban kétszer akasztá fel magát. De más szímet tartanak rá, s idejében levágják.

Most legközelebb a csapodár leány egyszerűen elutasította a szerencsétlent, mondván, hogy a viszony megszakadt. A férfi sirt, térdre hullt, de ez mit sem

használt. A hölgyecske mindenáron vissza akarta nyerni szabadságát.

A szerencsétlen szerelmes szokása szerint a melék szobába fut, hogy ott magát felakassza. A falban volt egy szeg, melyen egy darab papir csüngött felírásal: „X. ur sege.“ A külső szobában már készen állottak egy nagy késsel, s midőn X. ur csakugyan felakasztotta magát, tüstént levágták. A hölgyecske azonban, ki valahára véget akart vetni ezen dolgoknak, kivette a szeget a falból, azt bepakolta, s a következő levélke kíséretében küldötte el a szerencsétlen férj nevének: „Madame! Férje azon szerencsétlen szokásban szenved, hogy felakasztja magát. Itt küldöm önnek azon szeget, melyet rendszeresen e műtételre használni szokott.

Annyira hozzá van márszokva ezen szeghez, hogy ezt ezen célra minden más szegnél többre becsüli. Verje be ezt asszonyom valami könnyen hozzáférhető helyre, például a szalon falába, s megfogja látni, hány-szor lehet alkalma megmenteni férje életét, s így talán szerelmét is elnyerheti.“

Ezen levelet a derék nő megmutatta férjének, s azóta — soha sem jött — többet kedve magát felakasztani.

— Egyes rendőrügynök. Trim Timothe a kis „Moniteur“-ben a titkos rendőrség egyik becsületes tagjának ügyességéről a következő mulatságos történetét beszéli el.

A rendőrfőnökség azon megbízást nyerte, hogy egy nőt és annak lányát kutasson fel, kik sokáig a legnagyobb nyomorban éltek, s végre egészen eltűntek. Arról volt szó, hogy e szerencsétlenek birtokába juttassanak azon 500,000 franknak, mely reájok egy távoli rokonról örökségképen jutott.

Nyilvános felszólalások semmi eredményre nem vezettek, végre egy fiatal ügyes rendőr kapta különösen azon megbízást, hogy az örökösöket feltalálja. Először 14 napi időt kért erre, s ennek lefolyta után ismét 14 napot, s végre ezután egy egész hónapot. Ekkor előljárója már türelmetlenné vált, s szemrehányásokat tett neki ügyetlensége miatt, mondván, hogy minek lett titkos rendőr, ha oly keveset ért a kutatás mesterségéhez, legjobb lesz, ha lemond e nem neki való pályáról.

„Igen szívesen főnök ur,“ mondá a fiatal ügynök, „mindenesetre beadom lemondásomat, előbb azonban alázatosan jelentem, méltóztassék nekem azon 500,000 frankot kifizetni, mert épen ma egy hete, hogy oltárhoz veztettem az általam szerencsésen feltalált örökösöt.“ Ez csakugyan úgy is lett, a mi rendőrünk most tőkepenzes, s a főnök rendkívül sajnálta, hogy ezen ügyes embert, a talán igen is jól teljesített megbízás folytán elveszítene kellett.

A mi az egészben legeredetibb, az nem költemény, hanem valódi igaz történet, melynek valóságát a kis Moniteur garantirozza.

— Ujabb találmány az embergyilkolásra. Baselből egy új, a vetterliféle fegyver nagy sikeréről írnak, mely mind találoképesség, mind gyors tüzelés tekintetében felülmúlja az eddigi találmányokat, s az ugynevezett repetir-rendszerre van alapítva. Egy perc alatt átlag véve 12 lövést tettek vele, de főelőnye a sortüzelésben áll, mert nagyobb csapatok is igen könnyen 10 sortüzet adtak egy perc alatt, míg más fegyverekkel alig képesek 5—6-ra menni.

* * * Elég hűtlen papirokat találtak fel Északamerikában. Itt ugyanis, nagy mennyiségben fordul elő a kőlen, finom, hosszú, selyemszerű szálakban, mely anyag olcsó, elégletlen és gyöngye melegvezető; megkísértették tehát ezt papírgyártásra alkalmazni, olyformán, hogy a papíryanag sulyának harmadrészét kőlen képezi, a papir lassan ég el és csillogva, s fehér állományt hagy maga után, mely eredeti lapalakját megtartja, a tinta megsárgul ugyan rajta, de a betűk felismerhetők. Nagyon fontos találmány ez, az okmányok megőrzésére nézve, bár hozzánk is mielőbb eljuttat.

Legujabb.

— Ő felsége utazására nézve azon változás történt, hogy a Szezi csatorna megnyitása előtt utazik Áthénbe s onnan Palasztinába.

— Cattaro, okt. 19. Risanoból jelentik: A csapatok — ágyufedezet mellett — megmászták a Londen-magaslatot. Egy hegyiüteg és röppentyűk foglalták el már a tulsó hegyoldalakot.

— Trieste, okt. 19. Itt és Capo d'Istriában tegnap egész napon át borzasztó orkán dühöngött. Tetemes károsodások történtek. Egy a szélvész által hanyatott görög hajó legénysége megmentetett.

— Páris: okt. 19. A Boulevard Clichyn tegnap tartott gyűlekezetben Bancel, Simon és Pelletan képviselők kigunyoltattak és megcsufoltattak; a termet is csak bajjal hagyhatták oda.

Közzgazdaszat.

(E.) Debreczen, szept. 19-kén tartott betivásár, középár mérőnkint: buza 3 ft 70 kr, kétszeres 3 ft 20 kr, rozs 2 ft 57 kr, árpa 2 ft 2 kr, zab 1 ft 75 kr, tengeri 2 ft 15 kr, köles 2 ft 40 kr, kása 4 ft 80 kr, 1 zsák burgonya 1 ft 60 kr, 1 mázsa szalonna 52, 33, 34 ft, 1 mázsa háj 34, 35, 36 ft. — A baromvásár igen csekély volt.

Időjárásunk éjjel jó eső, ma egész nap szinte esős, borongós.

Bécsi tőzsde, okt. 20. Cs. arany 5—85, ezüst 120—50.

Magy. kir. sz. tiszavidéki vasuti MENETREND, az erdélyi vasutizlet megnyitása napjától a további rendelésig.

I. Bécs és Pest felé			II. Nagyvárád felé			III. Bécs és Pest felé		
óra	perc	naprés	óra	perc	naprés	óra	perc	naprés
Bécs	ind.	esto	7	30	reg.	Bécs	ind.	esto
Pest	6 30	reg.	5	23	este	Pest	6 30	reggel
Czegléd	8 39	"	8	4	"	Czegléd	9 39	"
Szolnok	10 37	"	9	17	éjjel	Szolnok	10 16	délután
Püsp.-Ladány	1 33	délu.	1	3	"	Püsp.-Ladány	11 29	délután
Debreczen	3 5	"	3	48	reg.	B-Ujfalva	3 17	"
Nyíregyháza	4 35	"	5	24	"	Nagyvárád	4 31	"
Tokaj	5 31	este	6	9	"			
Miskolcz	7 24	"	10	46	délu.			
Kassa	9 56	"	1	51	délu.			

A közállomásokról indulás ideje, minden pályaudvaron a kifüggesztett részletes menetrendben van kimutatva.

A vasúthoz csatlakozó postakocsik menetrendje:

Arad-Szeben: Indul Aradról naponként este 7 órakor. — Érkezik Aradra naponként reggel 3 óra 19 perczkor, (3-4 utas felvétele mellett.)
 Nagyvárád-Arad: Ind. (Személy-szállítás), Nagyvárádról naponként este 6 órakor. — Érke. Nagyvárádra naponként reggel 9 órakor.
 Nagyvárád-Kolozsvár: Ind. Nagyvárádról naponként este 6 ór. 50 p. kor. — Ér. Nagyvárádra naponként reggel 6 ór. 40 percz. (7-8 utas felvétele mellett.)
 Nyíregyháza-Beregszász: Ind. Nyíregyházáról naponként reg. 7 ór. Érke. Nyíregyházára naponként este 4 ór. 50 percz. (5 utas felvétele mellett.)
 Miskolcz-Eger-Hatvan: Ind. Miskolczról naponként reg. 8 ór. 50 percz. — Érke. Miskolczra naponként este 6 ór. 40 percz. (5 utas felvétele mellett.)
 Kassa-Lőcsé-Kézsmárk: Ind. Kassáról naponként éjjel 12 ór. — Érke. Kassára naponként éjjel 12 ór. 40 percz. (5 utas felvétele mellett.)
 Kassa-Tarnov: Ind. Kassáról naponként reg. 1 ór. — Érke. Kassára naponként éjjel 10 ór. 30 percz. (7 utas felvétele mellett.)
 Kassa-Munkács-Sziget: Ind. Kassáról naponként éjjel 11 ór. 45 percz. — Érke. Kassára naponként reg. 1 ór. (5 utas felvétele mellett.)
 Kassa-Vác: Ind. Kassáról vasárnap, hétfőn, szerdán és pénteken d. e. 10 ór. — Érke. Kassára hétfőn, szerdán, pénteken és szombaton d. e. 2 ór. 45 percz. (5 utas felvétele mellett.)

Az igazgatóság.

158-dik árjegyzék

az „István“ gőzmalom gyártmányairól.
 (Debreczenben költségmentesen, készpénzfizetés mellett o. ében, kötelezettség nélkül).

A. Asztali dara nagy szemű	ft. kr.
B. Ugyanaz apró szemű	15 60
C. Dara középszerű	12 40
O. Királyliszt	15 20
1. Lángliszt	12 40
2. Montliszt	12
3. Zsemlyeliszt különös	11
4. Ugyanaz	10 40
5. Fehér kenyérliszt I. rendű	9
6. Ugyanaz II. rendű	7 60
7. Barna kenyérliszt I. rendű	6 60
8. Barna kenyérliszt II. rendű	5 60
Kétszeres liszt	—
Rozsliszt I. rendű	7 40
Rozsliszt II. rendű	5
000. Árpakása	—
00. Árpakása	16
0. Árpakása	14
1. Árpakása	11
2. Árpakása	10
3. Árpakása	9
Lábliszt	5 30
Korpa	2
Árpaliszt	4

Minden zsákért 1 frt lefizetendő. — E betétet azonban a vend. visszakapja: ha a zsákot, az elviteltől számított legfeljebb 5 hó alatt, hiba nélkül bérmen tesen visszazsállítja.

Utánvétel mellett visszazsállított zsákok nem fogadtatnak el.
 Simaőrlés mázsánként 60 kr.
 Darálás — 20 kr.
 Debreczen, okt. 17. 1869.

H I R D E T É S E K.

„Halljuk a szép szót!“
„Rajta fiuk, vigadjunk!“
 Megjelent és minden hazai könyvkereskedésben kapható:
„Halljuk a szép szót!“
 című magyar felkötésű (toasz)-könyv, mely kötött és kötetlen mindennemű felkötésű tartalmazván, díszes kiállítása és tömött tartalma, egy hasznos és mulattató voltánál fogva az ifjúság figyelmébe különösen ajánlható. A 150 lapra terjedő és 145 többnyire eredeti felkötésű tartalmazó színes kemény kötésű könyvnek ára 1 ft.

A dalkedvelő ifjúságnak különösen ajánlható
„RAJTA FIUK, VIGADJUNK!“
 közkezdességi dalkönyv harmadik javított és tetemesen bővített kiadása.
 E nagy szorgalommal összeállított mű közel 1000 változott dalt tartalmaz, és színes borítékú; csinos kiállításánál fogva is kitűnő, mondhatni: egyetlen a maga nemében. — Az első kiállítás 2000 s a második 5500 példányra igen rövid időn elkel, mi eléggé tanúsítja, hogy méltó figyelmet érdemel; ára az 550 lapra terjedő s díszesen kiállított zsebkönyvnek 1 ft 20 kr, dus aranynyomás- és aranyszegélyvel 1 ft 80 kr.

LENORMAND,
a híres cigányzó igazmondó vetőkártyája
 52 színezett kártyával, magyar alárassal és szöveggel; ára 50 kr.
Lakatos Sándor magyar **„Tánckönyve“**
 mindkét nembeli ifjúság számára, arcképpel és temérdek a szöveg közé nyomott tánczabrákkal; ára 1 ft.

„Hadlérszolgálat“
 150 lapra terjedő katonai tankönyv; ára 80 kr.
LEGUJABB NAGYEGYPTOMI ALMOSKÖNYV
 170 lap és 600 képpel ellátva; ára 40 kr.

Wajdits József,
 könyvkereskedő Nagy-Kanisán.
 142 1-6

H i r d e t m é n y.

Néhai Lajos István és neje hagyatékukhoz tartozó vargautca 2530. sz.

5000 frtra becsült ház

1. évi **október 30-án** d. u. 3 órakor, a helyszínen 2-ór fog. árvereltetni.

Árlejtési hirdetés.

A városi tekintetes tanács határozata következtében ezennel közhírré tétetik, miszerint a helybeli **polgári kórház betegeinek**, — továbbá a városi **börtönbeli raboknak** a jövő 1870-ik évi január 1-től számítandó 1 év alatti étel- és kenyérrel leendő

élelmezési vállalat

felett f. évi **november 3-kán** d. u. 3 órakor a városi számvérvő hivatal szobájában megtartandó árlejtésre illető vállalkozók ezennel meghívotnak, hol addig is a feltételek megtekinthetők. — Debreczen, okt. 18. 1869.

Poroszlav László, m. k.
 városi tanácsnok.
 144. 2-5

Árverési hirdetés.

A debreczeni kir. váltótörvényeknek f. évi okt. 4-én 8386. sz. a. kelt végzése folytán ezennel közhírré tétetik, mikép Imre Gábor ügyvéd mint Hegedűs Károly esőtörvényszéknek a felperes részére Leiden-frost Gyula mint alperesétől 1500 frt váltói tartozás s járulékaik erejéig lefoglalt 5 db, összesen 2700 arft váltói tőkéről szóló a Hegedűs Károly esőtörvényszékbe bejelentve s megítélve levő. aktívkövetelés a debreczeni m. k. e. b. váltótörvényesek tárgyaló teremében f. évi

október 22-ik napján d. e. 10 órakor
 nyilvános árverés útján készpénz fizetés mellett, esetleg névszerinti érteken alul is el fog adatni. Mire a venni kívánók megvilátnak.
 Debreczen, okt. 14-én 1869.

Báthory Sándor,
 váltótörvényeséki kiküldött végrehajtó.
 144. 3-5

Figyelemre méltó ajánlat.

A nagy pénzsorsjátékobani részvételre, mely sorsjátékok a lehető legnagyobb nyeresemény esélyeket nyújtja, — s melyek huzása **már jövő hó 9-kén megkezdődnek.**

a legújabb eredeti

államsorsjegyeket

1 1/2 ft, 3 1/2 ft és 7 ft-on a leghamarabb lehet kapni, a pontosságáról ismeretes **hamburgi bankháznál,**
Steindecker és T-nél.
 144. 2-3